

La Rambla

Any I

Dissabte, 2 abril 1932

Núm. 1

Preu: 25 cèntims

Romanticisme : Art : Política : Humor : Ciutadania : Maquiavelisme : Esport : Literatura : Xistologia : Feminisme : Grimègia : Etc.

Nosaltres, gironins de raça i de cor, som catalanistes abans que tot i no ens "Lliga" ningú. Ja ho veureu.

Editorial

Comencem...

El bon senyor Narcís quan haurà vist aquesta plana esbatanada al sol, penjada, a la nostra rambla, del Quiosc d'en Ciriaco, haurà pensat seguidament:

—Té, un altre periòdic! Què rediantre els passa a aquesta joventut que té tantes ganes d'escriure?

I el bon senyor Narcís, s'haurà enganyat.

S'haurà enganyat, perquè aquest periòdic, no és un altre, sinó la continuació d'aquell que ja tenia dos anys de vida i començava a caminar tot sol,

Però això sí, cal aclarir-ho bé: som la continuació d'aquell, però desempallegats d'una nosa que ens enlletava i feia que molts gironins ens neguessin el pa i la sal com un germà orfe de tota ideologia noble.

Tots ens coneixem a casa nostra! No cal pas que parlem més clar perquè ja ens entenem.

LA RAMBLA DE GIRONA, ve avui entre vosaltres amb el somriure als llavis i amb els braços oberts.

Volem portar entre les boires de les vostres preocupacions diàries, un xic de franca alegria.

Volem ferir els enemics de Girona i de Catalunya, que són també els nostres propis, amb la fina agulla de la ironia.

Volem posar als peus de les nostres dametes, orgull llegítim de la nostra ciutat, l'homenatge de la nostra simpatia i de la nostra devoció.

Volem...però què en treurem de dir-vos el que volem fer, si vosaltres, els únics jutges en aquest plet, ja veureu el que volem... i el que té una importància més capital; el que fem.

Saludem fraternalment tota la premsa, especialment la gironina. LA REDACCIÓ.

Una epidèmia a Girona

Les parelles d'enamorats es casen que és un gust. La malura s'estén

En el decurs d'aquestes últimes setmanes, s'ha produït una mortal malura entre les nostres parelles d'enamorats, tenin per resultat la vicaria amb totes les conseqüències.

Han passat a millor vida Pilar Caselles amb Joan Capdevila; Pepeta Riera amb Joaquim Escatllar; Maria Dolors Oliver, amb Papitu Pujadas; Maria Fabrellas, amb Narcís Babot i Maria Vicens, amb Martí Montagut.

Segons el dictamen d'un afamat doctor, quin nom no esmentem perquè no paga la propaganda, la malura tendeix a créixer i és dóna per segur que aquest istiu hi haurà

noves defuncions en el gremi de solters.

Estem confeccionant un cens amb els noms dels nostres amics atacats de «casera» que publicarem en el número pròxim amb diagnòstic del metge de capçalera.

Disposats a fer una bona obra, hem de recordar a tots els que estan malalts, aquestes sentències que varen fer-nos quan a la nostra joventut també patirem aquest mal i que sortosament no escoltàrem:

«Si et cases i no us estimeu, us semblarà que viviu als llims.

Si us estimeu i sou gelosos, viureu a l'infern.

Quan us baralleu—perquè

tard o d'horà us barallareu—i estigueu renyits un parell de dies, us semblarà que viviu al cel.

Quan tindreu fills, a casa vostra semblarà un manicomi.

I ara per acabar, un consell d'home a home i si no anem equivocats és del gran Tiago.

«Quan et barallis amb la dona, si tens raó, crida força, perquè per alguna cosa tindràs la raó; però si no en tens, crida més fort encara perquè així semblarà que en tinguis.»

Malgrat tot, nosaltres estimem molt la nostra dona.

Ah! Doncs què us pensàveu...

FRA-NELA

Lindbergh i l'Estatut de Catalunya

La desaparició de Lindbergh -junior- ha estat el darrer afer periodístic de caire internacional que ha apassionat el públic durant aquets darrers dies.

No sabem en escriure aquestes lletres si l'han trobat o resta segrestat; però això, per nosaltres, té una importància molt relativa, puix tenim la mateixa admiració per aquest tendre plançó, que no té altre motiu de celebritat que ésser fill del seu pare,—i suposem que la senyora Lindbergh ens guarda de mentir—que pel fill d'un humil municipal de casa nostra.

Hem començat a parlar d'aquest fill, per acabar parlant del fill de Catalunya, aquell simpàtic catalanet que varen infantar uns senyors molt reposats, després de posar el cap dintre l'olla de Núria, Estem parlant del nét de l'avi Macià, que tot just nat, ja vingué presumit com qualsevol fill d'il·lustre família i s'encolomà el «de» entre cap i coll. L'Estatut de Catalunya.

Recordem amb profunda emoció la seva anada a Madrid, en companyia de l'avi i uns quants familiars més per anar-lo a posar sota la tutela del Parc de la Pàtria Gran, Alcalà Zamora. Quant sarau i quanta faramalla per aquell viatge! Recordeu? Doncs bé, han passat uns mesos i el silenci del menut ens tenia intrigats, i fins arribàrem a pensar que no li hagués passat quelcom de semblant al fill de Lindbergh, però sortosament, les nostres temences no s'han vist confirmades, al contrari, ens arriben noves de la *Villa del Oso i del Madroño* que uns senyors li han fet un vestidet nou, per tal de presentar-lo en societat. També ens diuen que aquesta «societat» dictaminarà després de discutir-ho amplament, si està (segueix a la pàgina 4)

Els monuments del dijous sant.

-Apa, noia, arreplega el que t'ha dit aquest del darrera: -"quina pinta"-
-Vés a saber si anava per mi o per tu.

La Rambla de Girona

Redacció i Administració:
Ronda Ferran Puig, 7 - Girona

Subscripcions:
Girona: 1'50 trimestre
Fora: 6'00 any
Pagaments a la bestreta
Número solt: 25 cèntims

Romanticisme : Art : Política : Humor : Ciutadania : Maquiavelisme : Esport : Literatura : Xistologia : Feminisme : Grimègia : Etc.

Memòries d'un "filosof" que portava gorra de cop

∞ Els perruquers de senyores tenen de saber més de donar «coba» que tallar i arriçar els cabells.

A totes les clientes els hi diuen el mateix:—Te un cabell molt bonic!

Què els hi deuen dir a les que són calves i usen perruca?

∞ Si algú et diu que ets un pobre noi, te'l mires de contrallum i ben segur el veuràs buid.

∞ Una dona maca, és una dona.

Una dona lletja, no és una dona.

Per tant, només són dones les dones maques.

∞ Si a les dones els hi creixés el coll, cada vegada que l'estiren per tafanejar, n'hi haurien que semblarien girafes.

∞ Dignes a una dona que té les dents boniques, i tot la farà riure.

∞ L'home que es casa amb una dona molt més vella que ell, és que té aficions d'antiquari.

∞ Per guanyar un plet, necessites tres coses:

Tenir raó.

Saber fer-la valdre

... i que te la vulguin donar.

∞ Els vidus que es tornen casar, és que havien tingut un amor interi.

∞ Dissabtes molls calaixos eixuts...

i a Girona carrers bruts.

PEPET GITANO

Bon vent i Vaca nova!

A Correus estan d'enhonra amb l'acomiadament d'un senyor que per cert, no tenia res de «manso» el qual en lloc de deixar-se munyir—com sembla natural que així fós—era ell qui munyia els seus subordinats.

Segons sembla aquests, celebraran el comiat, — al que-dar-se en franca companyonia—amb un sopar d'estofat de vaca amb pèsols i quatre cebetes.

Les nostres enquestes

Quina és la nena que us agrada més? Per què?

Comencem avui aquesta enquesta, esperant que els nostres amics hi diran la seva.

A tots ens agrada una nena més que les altres, i també tots sabem el per què ens agrada per sobre de totes. Doncs bé, des d'aquestes planes li podem dir sota un pseudònim i ella

rebrà la floreta sense saber qui li envia, però no dubtis, que si li agrada, ja ho llegirà dintre els teus ulls que ets l'autor i... qui sap el què passarà!

La contesta la tens d'adreçar a la nostra redacció i no et recomanem seny, perquè ja sabem que ets prou galant per

no convertir una pedreta amb un cop de roc.

Apa jovent! A escriure un elogi a la nena dels vostres somnis.

Per donar-vos «mostra», els de casa ja hem començat.

Ací va:

Montserrat Camarassa
Per riallera i enjogassada

FRA-NELA

Pepeta Macià
Per guapa i ben plantada

CABALLERO VARONA

Maria Dalmau
Perquè és germana de Rosa

MENARGUES

«Lolita» Ferrer
Perquè ets tan simpàtica

RATA D'ARXIU

Mercè Casadevall
Perquè ets tan seriosa

FLUMILET

Montserrat Font
Per la manera rumbosa en el caminar i per la picardia dels teus ulls negres.

CISET

Annetta i Maria Tordera
Sé que m'agradeu; més no sé el per què Fa tants de dies que no us veig ramblejar....

L'APRENT

Ramona Casals
Per la teva joventut, diví tresor

NARCÍS

La "masoneria" local s'ha apoderat de les "hijas" de Maria

Fins fa poc, les *Hijas de Maria* es trobaven com el peix a l'aigua. Darrerament, però, ha produït el conseqüent esverament l'entrada en la confraria de les noves penitentes, conegudes familiarment en la nostra ciutat per la família dels *Masons*.

Com a resultat d'això, hom ha repassat el «nomenclàtor» Massó del llibre de Mossèn Tusquets, i ens hem adonat que aquest reverend i divertit Ministre del Senyor, ha tingut un lapsus en no esmentar en la seva famosa llista masònica, cap Angelina, ni cap Paula...

Guia Comercial

Hotel Comerç
Dirigit pels **Germans Fàbregas**

TOT EL CONFORT MODERN
GARATGE EN EL MATEIX HOTEL

C. Albareda, 6 GIRONA

Per a fer-se una situació

L'**Oficina Francesa de Colonització** emprarà els individus que siguin actius i treballadors. Despeses de viatge pagades. Per a informes:

MATEU PERPIÑÁ
Lorenzana, 13 GIRONA

POSADA

Josep Fàbregas

ESMERAT SERVEI — BONA CUINA

PLAÇA FRANCESC MACIÀ—Amer

Cafè-Bar Oro del Rhin

Carrer Progrés, 7 GIRONA

Ha inaugurat els seus menjadors per a abonaments a preus convencionals

RESOPONS A QUAALSEVOL HORA
Feu una prova Seren client

Llegiu cada quinze dies

La Rambla de Girona

Propagueu-la

Llegim a *El Gironés* òrgan dels lliguers locals:

«Ha estat demanada la mà de la distingida senyoreta Na Amor Lladó i Estrems, pel «nostre amic», el periodista Damià Escuder.

Veritablement ens ha sorprès que l'Escuder fos amic de La Lliga. Sempre se'n saben de noves!

***

També de *El Gironés* a la ressenya de la sessió de l'Ajuntament:

«Anotem una lamentable intervenció del senyor Tordera...

El públic és diverteix fortament a l'esquena del senyor Tordera...

...una lamentable intervenció del senyor Tordera, que ara fa el «payaso».

...al públic l'alegria és unànime i fins és parla de demanar al senyor Tordera que assisteixi a totes les sessions del Consistori».

I pensar que el senyor Tordera, compta amb tan bones amistats dintre La Lliga, que fins el volen fer Alcalde!

***

De *El Autonomista* del 25 de Març passat, a la secció de Notícies:

«...Estaban allí, en la Catedral, algunos concejales monárquicos y regionalistas para tomar parte en dicha tradicional ceremonia, habiendo tenido que desistir, porque el Cabildo ha dispuesto que el acto no se celebrara por no haber pedido permiso al Gobernador Civil.

Todo el mundo sabe la actuación tolerante y comprensiva del señor Ametlla; que bastaba una breve conversación telefónica para recabar el permiso, y aun más; que de haberse llevado a cabo la ceremonia sin previa autorización no habría ocurrido nada...»

Retalls de premsa

Nosaltres preguntem: com queda el principi d'autoritat?

De vegades hi ha amics que de tant que ens estimen, ens comprometen.

***

Reflex en el número 20, en el seu editorial blasma contra l'Ajuntament, per haver permès fer vodevil al Teatre Municipal, qualificant-ho de «descrèdit moral» «espectacle denigrant» «inmoralitat» etc,

No hi tenim res a dir, al contrari aplaudim aquest gest, però el que ens ha sorprès, és llegir al mateix número, l'anunci d'una casa de senyores de lloguer... i això francament...

***

Vibració ens assabenta amb un article signat per Lluís G.

Franquesa, que a Llagostera, hom ha inventat un aparell per «salvar» submarins.

A Girona és construeix el primer avió de la «provincia» sense haver-hi camp d'aterratge.

A Llagostera volen «salvar» submarins sense haver-hi mar.

A aquest pas, no sabem on anirem a parar...

***

Diari de Girona referint-se al dijous i divendres sant, digué:

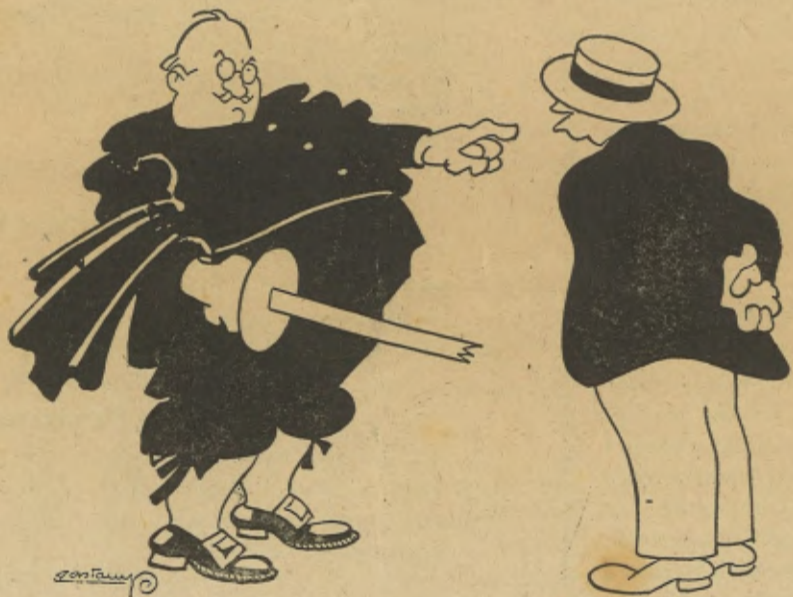
«... l'Ajuntament i la Comissaria de la Generalitat, malgrat de sostenir que aimen com elqui més les nostres tradicions parrals, obligaren a treballar les brigades que s'ocupen de l'enderroc dels baluards i els

paletes que realitzen les obres de reforma de l'Hospital.»

Un obrer amic nostre, que treballa als baluards, i que llegí el solt de referència ens digué: —Nosaltres treballem tres dies cada setmana per tal de partir-nos la feina amb altres obrers sense feina; si no haguéssim treballat dijous, i descomptant el dissabte que no treballarem per mor de la pluja, amb un sol jornal hauriem hagut de fer bullir l'olla tota la setmana. En comptes d'escriure això, aquest senyor, hauria valgut més que ens hagués fet portar l'import del jornal per cofradia o altra i amb molt de gust hauriem fet festa...

I naturalment, no tinguérem altra remei que donar-li la raó.

Profecies de "el ilustre caudillo"

En Lerroux... y el día quince del próximo abril gobernaremos!
Un del poble - Vol dir don Lacandru que no és massa vell per fer aquests papers?

El primer número de *El Radical* que sortí dissabte passat és sucós de veritat. Llegiu si us plau:

«No hemos sido nunca catalanistas, no lo somos, no podemos serlo...»

Que caram deuen pensar-se que vol dir «catalanista» aquests ssnyors? Aneu llegint:

«Además, nuestra ideología y nuestro sentimiento son universalistas».

Que els sembla? Però encara continua, llegiu,

«Amantes con pasión de los ideales de Libertad y de Justicia, queremos para Cataluña todas las libertades y todas las justicias que anhelamos para las demás regiones, que es desearlas para toda España. No somos pretendientes a una mínima libertad para una sola parte de tierra y unos cuantos; queremos la libertad completa y no excepciones: Libertad para todos».

Però què deuen creure's que vol dir llibertat? En fi, acabem perquè ens engrescariem i reproduiríem tot el número.

Abans d'acabar, però, permeteu-nos que us presentem el Sant patró de la seva devoció.

Ens referim al Sant laic que veneren. Llegiu el que diuen en *Notas sueltas*.

«Un santo laico»...nosotros los laicos tambien tenemos santos y en nuestra provincia va siendo unánime la devoción a San José...Puig d'Asprer...»

«Ave, santo, te admira y te venera. Brown»

Consti que *El Radical* no fa broma, parla seriosament doncs segons ens diu a l'editorial són de la *vieja guardia radical* d'aquest *Partido heroico* i no són coses de riure.

Només ens faltaven aquests, pobres de nosaltres...!!

RATA D'ARXIU.

Advertisement Caramboles al "Casino Gerundense"

"La Rambla de Girona" acceptarà tota la col·laboració espontànea que li sigui tramesa, sempre que s'ajusti al to del nostre periodíc. Encara que l'original vagi signat amb pseudònim, cal posar-hi també el nom, cognom i adreça de l'autor, compromentent-se la direcció guardar

-ne rigoros incognit. Preguem a l'ex-company LYSYNOL, al qui considerem com de casa, faci la mercé de donar proves de la seva existència, puix nosaltres no estem lligats per cap partit polític i no ens espanten els morts, ni la secularització de tots els cementiris del món, inclús el de Girona o des Sant Daniel, com vulgueu

Continua amb aquella serietat característica de les coses trascendentals, el campionat social de caramboles en el *Casino Gerundense*.

Nosaltres, una mica baligabalagues, ens ho coneixem, no hauriem pensat mai que aquest agradable passatemp de fer córrer unes boles de marfil a cops d'estaca, fos una cosa tan seriosa i de tanta transcendència.

Davant d'un públic que quan s'entusiasme per un *massé* ben tirat o unes *set taules* s'aguantava la respiració i pica de peus com uns desesperats, els jugadors van fent les «tacades» amb la mateixa parsimònia que

si presidissin uns funerals de tercera.

Hem pogut constatar, que més d'un industrial, billarista empedernit, ha rumiat més davant una jugada de difícil execució, que per procurar augmentar el volum de vendes dels articles que negocieja.

Sembla que en Badó serà l'amo del «panyo», i ve demostrant amb els partits que porta fets, que fa anar el *taco* amb la mateixa mestria que el martell.

Felicitem en Ciset i li recomanem que no perdi l'alè, perquè al seu darrera i té en Ribes que no és manco i apreta de valent.

Gironí:

"La Rambla de Girona" és el teu periòdic. Cal que li prestis el teu suport subscriuint-hi i propagant-la entre les teves amistats.

LA CREU ROJA

Farmàcia Doctor Roca

Gran existència en tota mena de
ESPECIFICS

Plaça de l'Oli   GIRONA   Telèfon 135

Diurne Gironí

Vermouth a la Rambla

Acabada la missa de dotze al Carme, la missa de la màxima aristocràcia gironina—i segurament de la màxima devoció...—la Rambla comença a animar-se.

Han desaparegut els trastos dels venedors i de les verduleres; alguna d'elles es resistia a anar-se'n encara al·legant que li quedaven uns pebrots molt bonics i molt tendres, amb esperances de vendre'ls a una senyora que feia poc els hi regatejava. Però n'hi ha hagut prou amb una «jaculatória» furibunda d'en Bielsa per que la verdulera hagi aixecat el vol.

Els escombriaires han netejat els detritus. Les cadires dels cafès són ja a fora, com una amable invitació per a prendre l'aperitiu i per a contemplar la desfílada dels gironins endiumenjats.

La Rambla va emplenant-se. I comença la deambulació, lenta pausada. Avui és diurne. Fins el sol llueix d'una manera desacostumada, i les seves irracions d'esmeragda produeixen un trist insinuant en el carmí dels llavis femenins. Aquesta sensació situalista de diurne apareix en tots els nostres solemnials i en el llustre de totes les sabates.

Hom es passeja amb una punta d'encarcament i d'indecisió. Les mirades dels jovencells esporuguits són encara més tímides que de costum, i quan es creuen amb les de la figura somniada resten vacil·lants i pàl·lides com si s'apropès un desmai. Les rialles, aquelles rialles grasses, inflades i espontànies de les jovenetes, avui sembla que esclatin atemperades amb sor-

dina. En passejar-se en aquests moments s'ha d'oferir un aire de solemnitat. No hi ha més. Es el conegut tant per cent de paveria bue tenen totes les capitals de província.

Solament deambulen tranquil·lament, i encara amb un cert aire de contrarietat, les «flappers» locals. Van acompanyades d'alguns oficials, d'aquells militarets esprimitxats i «tot perfumats de mandra» de què parlava en Sagarra. Les nostres «flappers» es troben avui amb un agombolament molestós, diferent dels dies d'entre setmana en què elles són per complert reines i senyores. Com que és diurne, afinen el lèxic i parlen un castellà encara més dolent i més bàrbar.

Les taules dels cafès estan totes ocupades. Els enamorats, els matrimonis joves, els matrimonis d'edat amb les criatures al voltant mentre la senyora renya el nen perquè xuca les olives amb els dits i el papà llegeix la premsa gironina del dia abans on s'entera de què els republicans han protestat de les representacions de nodevill que es donaven al Teatre. Ara hi faran sermons de Quaresma, a càrrec del Padre Pascual, S. J.

L'hora d'anar-se'n a dinar ha arribat. La Rambla va buidant-se mica a mica. Prompte només hi queden quatre parelles mandroses. Els residus de vermuth a les copes, traslluint-se multicolors a través del cristall. Alguns programes de cinema per terra. Silenci a la Rambla, alleugerida del fer atúidor d'uns moments abans.

CABALLERO VARONA

LES 4 ESTACIONS

Revista gràfica trimestral

Diccionari Nomenclàtor

de pobles i poblats de Catalunya

Per subscripcions: **MODEST PALAHÍ** Carme, 24-Girona

Lindbergh i l'Estatut de Catalunya

(vé de la pàgina 1)

presentable per a retornar-lo a la nostra Pàtria.

Molts temen que aquest vestit nou el desfigurarà i no el reconeixem; altres asseguren que d'aquesta manera quedarà més mono i l'estimarem més. Sigui com sigui recordem als senyors que digueren *gritaré, aullaré y morderé* que nosaltres, els vàrem deixar un tendre

plançó, *carne de la nuestra carne* que diuen els radicals locals, i que volem ens sia retornat de la mateixa manera que l'entregàrem, altrament s'exposen a què no el reconeixem i n'infantem un altre de més sà, i més valent, que no ens prendrem pas la molèstia d'enviar-los-hi a dispesa com aquell.

MENARGUES

Els nostres col·laboradors

Originals inèdits d'escriptors gironins

Per tal de donar més solemnitat al nostre primer número, sense rsparar en sacrificis morals ni materials, hem demanat uns originals als nostres escriptors.

No cal dir que en considerar la importància del nostre periòdic no s'han fet pregar gens ni mica, i ens han enviat els que publiquem a continuació.

Regraciem coralment el seu gest i no dubtem que els nostres llegidors i amics tindran en compte el sacrifici que representa lligar en un mateix número tan selecta col·laboració.

Lema: Visca la República!

Com que és la pura veritat ho podeu creure ben bé: encara fora soltè si acàs no m'hagués casat.

FELIP DE MIQUEL I PALOL

Lema: El call jueu

Cosa més particular, no l'heu vist a enlloc del món: m'acostumo a despertar bon punt he acabat la son.

CARLES RAHOLA

Lema: "Llueve"

Sempre que plou de debò per no quedar-me xop d'aigua deixo a casa el bastó i me n'emporto el paraigua

JOSEP GRAU I GRAHIT

Lema: Haimada del chor

Thres coses hi ha ha la vida que m'hagraden d'hallò més, l'h de hel meu «hapallido» hi desempués mil h h h h h més.

THERHRATS

Lema: "Resurrexit"

Això si que és curiós: dinant o sopant a taula, sense fer-me gens el maula la carn menjo i deixo l'os.

BOLÓS, † PBRE.

Lema: "Mis memorias"

Mireu si d'astronomia vaig quedar-ne posseït, que sé que sempre la nit segueix darrera el dia.

JOAN VIÑAS

Lema: Paris, je t'aime

Al punt que comença a fer fred, no crec fer cap cosa nova, m'endreo el trajo primet i em poso d'hivern la roba.

SANTIAGO VINARDELL

Lema: El secret polític és vibració

La psicologia algebraica de la plebs, gravita sempre perennement sobre la idiosincràcia col·lectiva dels partits polítics estatals. Per tant el resultat complexe d'aquests reflexes racials, són viables sempre i quan no responen a una necessitat peremptòria o convencional.

QUIMET D'ARBOIX I DE CAMPS

Lema; Qui ho havia de dir!

La veritat, sempre és la veritat encara que no sigui la veritat. De veritat solament n'hi ha una: la veritat. Benaventurats els que van errats i els corseca l'enveja. Jo, sempre tan optimista.

ADOLF FARGNOLI

Politiqueries

En Lerroux a Girona

Ha fet sensació, la notícia una mica clandestina que ha circulat, sobre la vinguda d'en Lerroux a Girona per la segona quinzena del mes en curs.

Per tal de preparar l'espectacle, ha vingut dies passats el nostre molt il·lustre senyor Pich i Pon, el qual ha consultat amb la «vieja guardia».

Ens asseguren a l'escriure aquestes ratlles, que els lerrouxistes, han demanat el Teatre Municipal a l'Ajuntament per fer-hi un dinar.

Pobre Teatre com t'has de veure! Després del vodevill! tiberis! Qui és el ximple que diu que els Teatres són els palaus de l'art?

Acte meritori

Com tots sabem, *El Autonomista* és molt aficionat a publicar les llistes de subscripció de les recaptcs populars que s'organitzen, i quan fa dies que no n'ha publicat cap, sembla que pateix fins que troba la primera oportunitat per a fer-ne una pel seu compte.

La última que publica és per adquirir dues banderes per les escoles municipals del Pont Major.

Abans d'ahir, a la secció de *Notícies* publicà aquest solt:

«En la lista de subscripción del barrio de Puente Mayor para adquirir dos banderas para las escuelas municipales, debemos añadir «una peseta» del doctor don Agustín Riera y Pau».

Després diran que no són polítics els de *El Autonomista*.

Pich i Pon a Girona

Després de la sortida de *El Radical* que ens presentà el Sant laic de la seva devoció, podem assegurar que estan a punt de canonitzar un altre sant en benefici del partit radical gironí.

Ens referim a sant Pich i Pon el nostre molt il·lustre amic que diès enera vingué a la nostra ciutat a conferenciar amb la *vieja guardia* i que segons males llengües té una simpatia personant tant irresistible, que més d'un *joven bárbaro* d'aquests nous de trinca que corren ara li

Grans Magatzems

EL FARO

SECCIONS DE SASTRERIA A MIDA CONFECCIÓ — CAMISERIA — CORBATERIA — GUARDAPOLS — GÈNERES DE PUNT — BASTONS PARAIGÜES, ETC. ETC.

PREUS INCREIBLES

Plaça República, 12 Clutadans, 1 GIRONA

té una devoció tan pregona, que fins ha penjat unes magnífiques fotografies que publicava *El Be Negre* de Barcelona en el capsal del seu llit.

S'ha apujat el tabac

El bon senyor Narcís, encara que estalviador de mena i no-més fumava de tant en tant, s'ha trobat ara que amb les mides salvadores d'en Carner, no podrà fumar gens ni mica, perquè el tabac s'ha apujat que és un *contento*.

I com que les desgràcies mai vénen soles, s'ha trobat també amb molts fumadors que han perdut el vici de..... comprar-ne i li diuen tot donant-li un copet a l'esquena:

—Fumem, senyor Narcís? Apa, tregui *tabaco*

I el senyor Narcís somrient beatíficament els contesta que ha deixat de fumar... i de comprar-ne per els amics.

Un altre hoste

Ens asseguren que Gil Robles vindrà a la nostra ciutat cap allà el dia 15 a predicar de la manera que solament ell sap fer-ho.

Podem desmentir rodona-ment que vindrà «contractat» per la Lliga; les coses allà on siguin.

Amb tants hostes il·lustres que tindrem aquests dies, la nostra ciutat tremolarà... d'alegria? Ja ho veurem.

De feina per a nosaltres no en mancarà.

Urbanística

En les obres de la barana del Pont de Pedra, hom pot observar-hi que de tant en tant hi ha uns pedestals que estan esperant una estàtua o una gerra o qualsevol altre orna-ment.

Per tal de saber fixament el què tenen pensat posar-hi hem anat a veure l'arquitecte municipal, el qual ens informa que encara no saben què posar-hi, puix estan dubtant entre unes gerres com la que hi ha a l'as de copes de davant Correus, o bé l'estàtua dels regidors que més s'han distingit fent el porc-senglar, tant si són de la dreta com del carrer del Carme. Els que sembla descomptat és que no hi aniran, cas de portar-se a terme aquesta idea, seran en Bassols, perquè ell es troba molt bé amb la seva «banda», i en Tordera perquè haurien de reforçar-ho i l'Ajuntament no està per més despeses.

Llegiu cada quinze dies

La Rambla de Girona

Propagueu-la
pro pagueu-la

Gent de casa

El nostre company eduard fiol, vist per ell mateix

Esportives

Ja hi tornem a ser, amics. Fa dies que no us podíem dir res, creieu que patíem més que en Saliné quan ha de callar. Però s'ha acabat el silenci; cada quinze dies farem un ratet d'olla i ens direm les veritats sense enfadar-nos.

Cal tenir en compte que LA RAMBLA DE GIRONA no és pas com el reserva del Girona, que algú en tingui l'exclusiva. El nostre periòdic, amb permís de l'insubstituïble SHERINGANDO que porta la Batuta, és de tots aquells bons esportius que sabem fer brometa, però que també sabem prendre paciència quan va per ells. Amb això ja ho sabeu, amunt i crits i no tingueu por, que nosaltres hem llogat un mosso que té més mal geni que en Vilà i el senyor Farré junts quan perd el Girona.

En René-Petit tingué cura de marcar l'Escudé i el va marcar tan bé que allà on anava l'un, anava l'altre, o sinó vegin; l'un era en René i l'Escuder era el «Petit» (Dis-simulin).

L'Oliva per fer veure que era d'Irún es va passar un jersey blanc. Qué no ho veus Amadeo que fins les rates et coneixen.

El resultat de l'Irún Girona fou de dos a dos; això ja ho sap tothom. El que no sap tothom és que aquest resultat

ja el pronosticava el *Gironés* en la seva última edició.

Sr. redactor esportiu de «l'Orga de la Lliga», seria tan amable de dir-nos qui guanyarà avui, el Júpiter o el Girona? Gràcies.

En Ferrer continua essent el rei del camp i del cor de la confitera.

Sembla que els del C. A. A baixen de categoria. Hauria estat massa honor per ells l'arbitrar un partit de l'importància de l'Irún que hagué de venir un àrbitre foraster.

I per postres els feren obrir

les portes als cotxes que entraven al camp. Tot sigui en bé de l'esport.

El Girona és va gastar tres mil pàfies per fer venir l'Irún i en canvi no se'n pogué gastar vint per comprar una pilota.

Això és una planxa.

El president del Girona i diputat a Corts, no va poder presenciar tot el partit. El resultat li notificarem per telèfon i ell, galant com sempre contestà amb el següent autèntic telefonema.

Salud a los valientes jugadores representación juventud capaz más altas empresas Cordialmente. Quintana.

En Ferrer encara està rumiant quines seran *las más altas empresas*, perquè petit com és, te por de no arribar-hi si tan altes són.

Suposem que el dia de l'Irún, tractant-se d'un bon partit, la Simpatiquísima Carolina devia ésser al camp.

La veritat, guapa, com que

hi havia tanta gent no et varem veure.

Males llengües fan córrer que l'Irún va donar peixet al Girona. Diuen que en René digué als seus, al tirar el penal: —*Oye Pichi, tiráselo fuera o sinó van a llorar, pobrecitos...*

El que si es descuiden, són ells els que *lloran*.

Per què l'Oliva per fer de linier no llüia el gec enribetat, que li està tan bé?

Hauria estat més en caràcter.

En Coll continua sense voler-nos convèncer que és un «Blacaman» amb això del futbol, Espavila't noi, que l'Oliva entrena uns nanos...

L'àrbitre del partit Irún-Girona va cobrar 120 pessetes.

En López, àrbitre Amateur s'exclamava així: Tota la vida que m'he passat arbitrant i tot plegat encara no arribo a les 60 peles. N'hi ha per renegar de l'amateurisme!

SHERINGANDO

Festes populars

Les caramelles d'enguany

Aquesta Pasqua Florida, el temps amenaçava pluja però, els ardits cantaires carregats amb aquella bona fe característica que tot bon corista ha de tenir, no s'acovardiren pas i com cada any, les alegres notes de les cançons saltaren pels carrers i plaçes de la nostra ciutat.

Davant de les cantades, els

núvols es retiraren avergonyits deixant escoltar a les estrelles que s'apagaben i encenien tot fent-se l'ullet, celebrant els acudits de les cançons.

Publiquem a continuació, la lletra d'una cançó que portaba en el repertori «La Veu de Clavé» original de M. Goyola i que fou molt celebrada.

AQUI A GIRONA (Música d'«Allà en la Habana»)

Aquí a Girona hi ha una nena molt bufoneta que està molt bé. Veiam veiam si es pot saber. Si es diu Rosita o bé Carmeta. deixem-s'ho córrer que tant se val que cada vespre està a l'escaleta mirant si passa algun bon minyó i és la fal·lera de maridar-se que li fa fé el municipal. Li ha sortit un bon pretendent de trinxera i sense res al cap que quan li parlen del casament a la gorja se li posa un tap.

Aquí a Girona, aquí a Girona Corre cada «fulano» tot fent la mona aquí a Girona, aquí a Girona mares que teniu filles que sols procuren passar l'estona. Mares que teniu filles que sols procuren passar l'estona.

Amb la desfeta de les muralles els que festegen estan de dol. Veiam veiam si hi ha consol. Tot el més típic (?) d'aquí Girona va poc a poc desapareguent i s'exclamava una minyona que en té la culpa l'ajuntament de no mirar quan fa les reformes amb el que es troba ara el jovent. A Pedret perquè hi passa el carril al cinema perquè és massa car les parelles sols poden anar al teatre. (¡¡¡ fan vodevil!!).

Blanes

Avui que per primera vegada veu la llum LA RAMBLA DE GIRONA, i havent-se encarregat de la direcció del mateix una colla d'amics de la xirinola, faré que per mitjà meu, tothom pugui estar enterat del que passa a aquesta localitat, però sempre dins la més gran correcció i enteniment.

Si alguna vegada molesto, perdoneu, serà sense intenció de fer-ho, sinó de passar l'estona bé SALUT A TOTS, DONCS.

Començo per un conegut esportman. ex-defènder de la «Safa» i actualment del Girona; segons sembla està enamorat d'una gentil damisella, d'ulls grossos, somriure maliciós i que respon al nom de Pepita V...

Sembla que ella no defuig les insinuacions del famós equipier. Vols dir Miquelet que tot això, no arribarà a la sagristia?

Dimarts passat era festa del Vilar; allí hi havia de tot, cares boniques i rialleres com la de l'Aleman, Nonell, Roc, Baltrons, etc. etc.

Tot era diversió, alegria, entusiasme, una cosa formosa, formosa com els ulls riallers i encisadors de les gentils blanenques que amb el seu aire formós donaven més relleu a la festa. En parlarem més extensament en el número que ve.

La Pepeta M... tan seriosa sempre, sembla que aviat tindrà pretendent. Ell, un noi jovenet, alegroi i guapot; una bona parella que s'ha de tenir en compte. Vigilem per un si de cas. M'enteneu?

Com que no dispo de gaire lloc, ho faig curt però en el número proper parlarem dels tallers de modistes que en aquesta localitat hi ha, i que hi tenim teca per estona. Fins d'aquí quinze dies.

Per Blanes es diu...

Que en Manyac, la temporada que ve defensarà els colors del Calella S. C.

Que en Carbonell, tornarà a jugar amb la «Safa» igualment que l'Orenc.

Que en Barri i en Grau, també estan amb el Calella S. C.

Que de seguir així el Blanes quedarà sense jugadors i el Calellà no sabrà com fer-ho per a liquidar el convingut.

Que en Romans, entrenarà un equip infantil del F. A.

Per la Rambla de les Comarques

Dels nostres redactors corresponsals

P R Ó L L E G

No estaria pas bé, que la joventut de les comarques, només s'enterés per les nostres planes, del que passa per la Rambla de Girona disfrutant de la dolça calma que porta tota actuació incògnita.

També nosaltres, els que empenyem any darrera any

entre les velles pedres de la nostra ciutat, ens plauria saber què passa per la Rambla de les nostres comarques. Per tant, creiem que aquesta secció serà ben rebuda per tothom, ultra, quan, entre la joventut de tota la «província» hi ha tants lligams que fa que tots tinguem, més o

menys, un amor en cada puerto.

Recomanem als nostres redactors corresponsals, tinguin compte en aprofitar l'espai de què dispasen fent la màxima barrila i procurant no relliscar.

Entesos?

Doncs, apa, a la tasca.

amb el «Palamós». A ell dec l'haver estat campió.

—...?

—De medalles? Comptant les que em donaven a estudi, en tinc un piló així... És clar que m'agraden més les copes.

—...?

—Va ésser a França jugant amb el «Perpinyà» on em vaig divertir més. Creieu que en guardo un agradable record...

Lamentem que l'espai no ens permeti publicar unes importants manifestacions del simpàtic «Nestu».

A l'ensenyar-li els apunts de la nostra conversa, somrigué amb bonhomia. Ara, al veure'ls impressos, potser no somriurà. És així el xicot!

RUFINET

Ens han dit...

Que la gentilíssima Gafarot ostenta ben lligitament el títol de «Mis Varanu 1932».

Que el prohóm «lloguer» de la «Penya Palamós» ens visitarà per a cerciorar-se'n.

Que és impossible passar pel costat de la «carretera» de Sant Joan sense dir-li maca.

Que la Maria i en Josep han passat a «millor vida» però que no hem de lamentar desgràcies.

Que si parlem d'una nena que porta el nom d'aquella ciutat italiana, en Sitjà ens pagarà.

Que el dia que l'Ajuntament vegi a Lola Jofre portant els cistells de plaça, crearà l'«Atracció de Forasters».

Que en Benet, diumenge i dilluns maleia el laïcisme de la República.

Blanes, a fi de fer sortir un planter de jugadors locals.

Que en Grau, aviat arribarà a ésser el millor àrbitre provincial. Que ho preguntin als de Tossa i Sils.

Que el Torneig Copa la Rambla, va aconseguint cada dia més èxit. Que el guanyador serà, segons sembla, el Malgrat, si no ensopeguen.

PEP DE TONA

Banyoles

Un altre que també ha fet figa.

Esperem que no s'haurà ofegat al lago i el número vinent donarà mostrà de que la seva preciosa vida continua bé.

Lloret

Cosa rara la que passa a Lloret; o bé hi falten jovencells o bé les simpàtiques lloretenques es moren pels ossos dels joves forasters.

Són molts els joves que han caigut en el parany que les boniques i encisadores lloretenques els han parat; què feu parats lloretencs? És que a vosaltres us passa al revés d'elles o bé què?

Prepareu-vos, doncs, que en el número vinent hi haura noves que cauran com bombes.

Mercè, Roseta, Teresa, Lola, etc. etc. prepareu-vos, que també n'hi haurà per a vosaltres, com també n'hi haurà per en Ciset, Suris, Josep, Lluís, etc. etc.

Quina barrila farem divertit?

Apa doncs, fins al número dos.

Diuen que en Cardona, Cubies, Tarrats, Isern passen a engruixir l'equip de la «Safa»; com que el Lloret ja té professionals a els de Blanes els deixa de recó.

TRONXO

Salt

Ens avisen a última hora, que el nostre corresposnal a passat a viure a la col·lectivitat del Manicomi.

Els nostres llegidors ja és faràn càrrec que nosaltres no en tenim cap culpa i que val més ara que no d'aquí un parell de mesos que hauriem tingut d'aguantar les seves llaunes.

De totes maneres donem aquest original que ja teniem compost.

La Casa Coma i Cros reprén el treball

Fa uns dies es començaren a tramitar les negociacions per tal de sol·lucionar l'«atur forçós» que es veia obligat a seguir el senyor Coma i Cros. Durà poc en quedar resolt el conflicte plantejat, reprenent-se seguidament el treball, sense greus incidents.

Llevat d'algun crit escaducar de Vizca la huelga que proferia un obrer del Veïnat que no volia donar-se per la pell; d'un discurs que no reixí, d'un doctor en filosofia i de la guàrdia civil que en simular un despeje va vessar per terra la «xanfaina» (la qual fou recollida per la «llarga», res més digne d'esment ocorregué, amb la conseqüent satisfacció de l'encarregat senyor Vivó, de la qual cosa ens en alegrem, nosaltres també.

Subscripció a LA RAMBLA DE GIRONA
Tota la resta de l'any 4'50 pessetes
Pagaments a la bestreta a l'Administració:
Ronda F. Puig, 7 - Girona

La Bisbal

Heu fet tart amic, hem de tenir l'original per tot el dilluns abans de la sortida del número.

Esperem que no badareu per al número pròxim.

Figueres

Hem passat dos mesos buscant el corresposnal de la importància que es mereix la capital de l'Empordà

Quan ja semblava que havíem fet fira amb en Puig-Baixades, ens ha desnonat deixant-nos penjats.

No dubtem però, que al número vinent n'hauréu trobat un que farà anar de bòlit a tota la joventut figuerenca. Ja ho veureu.

Palafrugell

El nostre corresposnal ens ha fet figa.

Esperem que per al número vinent ens farà quedar més bé.

Palamós

Per tu, nena gentil, que el mateix pots dir-te Maria que Aurora o bé Marina, posem aquesta secció. Així podrem cantar-te quinzenalment la nostra admiració.

Tu, jove que amb el cabell brillant de fixador deambules per davant El Puerto o allà en la Rambla de les Flors enyores el lago, nosaltres volem ésser amics teus i esperem voldràs contar-nos moltes coses,

I vos, republicà de sempre, i vós que sota el «frigi» us hi endevinem la flor de lis... Compte i sirgheu bè, que per la nostra Rambla tot pot comentar-se.

Una interviu

Exposant la nostra preciosa existència i en un moment en que les admiradores l'han deixat tranquil hem aconseguit quatre paraules de l'«Ernestu», el simpàtic defensa del «Girona».

—...?

—El que m'agrada més, és el cel...s de Palamós, Qui ha vist el cel...s de la meva vila, ja no ha d'envejar res.

—...?

—Vaig jugar molt temps

Joan Serra Sabadí

Fàbrica d'Embutits Pernils i demés productes del tocino

Adreça telegràfica: JOAN SERRA

Telèfon 255

Barcelona, 11 GIRONA

Ramblejant

Abans de començar a contar-vos el què hem vist ramblejant, bé estarà que et diguem dues paraules, simpàtica llegidora, amic llegidor, per tal de que ens entenguem.

No som uns nou-vinguts que ramblejem amb ganes de fer «safareig», això no. Som els mateixos que «refiletejant» hem passat dos anys i que avui «ramblejem» havent-nos espolsat les mosques del damunt, abillats amb un trajo acabat d'estrenar.

Hem dit alguna cosa? Si? Doncs bé, entesos. Ja som amics de temps i saps que en aquest lloc de LA RAMBLA DE GIRONA trobaràs quinzenalment totes aquelles menudes indiscrecions que haurem copçat ramblejant i t'explicarem sense gota de malícia, amb un mig somriure als llavis, no dubtant que si alguna vegada et contem alguna cosa que afecti la teva persona, sabràs fer-te càrrec de la nostra situació i que entre tots hem de pagar la festa.

No és la primera vegada que infantem un periòdic. Mai, però, com ara, havíem trobat el camí sense entrebancs, degut segurament a la franca companyia que regna entre els que no hem impositat el deure de fer pujar dret el plançó que avui lliurem als nostres prables llegidors.

LA RAMBLA DE GIRONA ha vingut al món, sense un gemec, amb aquell dalit del que neix sà, ple de vida i amb la consciència tranquil·la del que han d'ésser els primers passos i els darrers de la seva existència, curta o llarga, segur de llaurar dret i no ficar-se en terreny vedat.

Ha nascut rialler, perquè, pel que es veu, li agradarà fer broma; si bé, les ironies que pugui dir, no amagaran mai la burla del sarcasme.

L'intent d'aquest refilet, no és altra que fer ofrena a la senyora Assumpta posant als seus peus la nostra admiració sincera i fervent, per l'assenyada intervenció i per la cura que ha tingut en facilitar el camí planer al nou nat.

SUBSCRIPCIONS a periòdics, llibres i revistes

Marques de goma :: Plaques esmaltades :: Rètols de tota mena

MODEST PALAHÍ GIRONA
CARME, 24

Fas com que no t'adones que tens encisat aquell xicot d'artilleria. Ell—pobret—bé prou vol fa uns mesos, intentar dir-te el que el seu cor sent, més tu, —ingrata—així que endavines la seva intenció, fuges d'estudi parlant sense parar i no tens aturador fins l'hora de sopar.

D'això se'n diu fer patir, gentil Carme de la plaça del Marquès de Camps, la qual cosa ens ha fet veure que tens el cor de roca.

—Encara no ha rentat els plats. Sempre que entro a la cuina, l'atrapo llegint noves.

—Perdoni senyora, però es que no la sento venir.

És llastimós que tot un Casino de senyors, llogués aquella orquestrina que amenitzà els balls de la passada pasqua. Això produí, pel que ens diuen, protestes d'alguns socis, i les dels restans en assabentar-se aquests—que els músics cobraven per a tocar.

A la redacció del diari dels carlins:

—Senyor director, com se li ocorregué posar la nova de les noces de la meua filla, sota les «Notícies de pesca»?

Aquella espartera, de prop les voltes d'en Rosés, pèl-roja i de posat trapella com bordegaç enjogaçat, està enamorada de la Ciutat, i amb els ulls esbatanats sembla voler donar més força a la seva peculiar exclamació:

—Ets bella, Girona!

Un diumenge — qualsevol diumenge — caminant abstrats contemplant com Andreu Crosa ramblejava plagiant Clarita, oïrem:

—Oh Girona, ets immortal!

Era aquella espartera pèl-roja, de posat trapella com bordegaç enjogaçat...

—Vosté tindria de casar-se Quimet.—diu una senyora que frisa la quarantena—pensi que un home sol no és res a la seva vellesa, sinó té l'escalf de la dona i la mainada.

—vol que li sigui franc? Doncs no m'he casat ni penso fer-ho, perquè tinc por que la dona m'enganyi.

—Bona cosa! Aquesta excusa no hem convenç. Per què vol que l'enganyi la seva dona?

—Precisament per això, per haver-me casat.

Normalista gentil, de nom Julia: volem avui tirar-te aquesta humil pedreta de salutació i dir-te que els teus ulls de gitana posen en greu perill la vida dels que s'aventuren a penetrar a aquella botiga del carrer de l'Argenteria, puix, bó i contemplant la teva formosor de verge en flor —moreneta de la Serra—poden oblidar que entre les seves mans hi tenen una navalla, o una fulla «Gillette», amb greu perill de la seva existència.

Concepció i Victòria del tercer curs de la Normal, escolteu: voleu dir-nos si és veritat que la vostra amiga Maria-Lluïsa té novio a Olot?

I la Consol del carrer de la Cort-Real que fa uns dies no la veiem amb en Joan, sabeu si es que han renyit?

Us agrairem ens doneu noves sobre el particular, afegint-hi, de passada, alguna cosa vostra també.

Mares! Si voleu veure el vostre fill ben vestit, visiteu abans la SECCIÓ DE TRAJOS PER A NEN que té la Casa Quintana Plaça de les Castanyes GIRONA

En Sidret de l'atobús, pel que es veu té molta popularitat entre les xicotetes que puguen als seus cotxes, popularitat que hem descobert, li vé, no precisament pel palmet, sinó al deixar viatjar d'arròs a les que li tenen el cor robat.

Com això continui, estem veient que la companyia d'autobusos, es veurà obligada a plegar el negoci.

L'Argentineta ha retrovat el seu Landrú. Pel que hem sentit la cosa va ara de debó. Nosaltres que ja començàvem a pensar que Xavier, havia entrat per vocació en la confraria del cel·libat.

Esperem que aquesta vegada l'idil·li no es tornarà a espantillar.

Nena, ja ets de la Protectora de l'Ensenyança Catalana?

No sabem si es permès dedicar floretes a les casades. Davant el dubte, ens abstenim de fer-ho. Val a dir però, que hi ha una gentil casadeta que la trovem molt ben enmarcada—amb pe.mis de l'epistol·la de sant Pau—dins una canastilla d'or.

Diariament baixa del veï poblé de Salt, ja que la feina la té a una oficina de la nostra ciutat. Complerta l'obligació, retorna a casa seva i comença el que ell en diu la devoció.

Aquest dia, oïrem com li preguntaven:

—Es a dir, Pere, que t'has decidit a portar la creu del matrimoni?

—Si, noi—féu ell—veig la cosa tant clara que a darrers de mes em caso.

PER A NOVETATS

Casa REXACH

Rambla Llibertat, 26

GIRONA

Vingueres fa pocs mesos a la nostra ciutat com una avançada de la primavera. El cognom—Pascual de Bonanza—i l'explèndida bellesa teva ens obliguen a dir-te que tens... Gràcia de Maja i de criolla; alba claror primaveral, i una alegria franca i noble, i un nom sonor i tropical.

Veiem molt engrescat amb tu el Pauet i quan començàvem ja a fer suposicions, ens entrem que us uneix un parentiu.

Voldriem només que un trasllat del teu pare, no se'ns endugui també a tu, volguda forastera, ja que a Girona ets un estel més en la constel·lació de noies maques.

Feia temps no et veiem, Teresa; on eres a Blanes?

Has retornat entre nosaltres i conserves—com sempre—aquella teva parla que atrau, encisa i corpren.

Salut, gentil Teresa.

Institut d'Ortopèdia Ciutadans, 4 GIRONA

La Casa que ven més barats els articles de PERFUMERIA ANTISÈPTICS i ORTOPÈDIA

Fa uns dies—seriosa bruna de caminar magestuós—aguantaves la capa de la teva gentil germana Maria dels Angels. i ens enterarem que el teu nom és Manela.

Et coneixiem—ja fa temps—per la divina aroma que deixes anar al teu pas en flor de jove-tut.

Amor és cec, i podrà no haver pressintit encara els teu ulls més... tos ulls ja l'anyoren.

Nena!

No t'oblidis de comprar LA RAMBLA DE GIRONA, cada quinze dies.

Ens fan ballar tant el cap, que no sabem ja si és el farmacèutic el que no s'acaba de decidir o si Maria no té interès en que ell ho faci.

El cert és que tant aviat els veureu junts, com que es passen pel costat sense dir-se res; no sembla sinó, que es busquen i es deixen, es retroven i es separen.

Quimet... Quimet en lloc de passejar-ie amb el cap baix i les mans a la butxaca, més et valdria decidir-te d'un cop i per sempre.

Paca, dolça heroïna d'un món romàntic i perdut: volem donar al teu posat reposat que ens captiva, un nom que t'ecaurà d'allò més bé, i que recorda una arqueta de Fargnoli: la princeseta del cor petitet.

Aquest estiu, seràs la musa que inspiraràs versos quilomètrics—d'aquells que els enamorats saber rimar—a un xicot de Barcelona, que conegueres l'any passat a Lloret de Mar.

Gironí:

"La Rambla de Girona" és el teu periòdic. Cal que li prestis el teu suport subscriuint-hi i propagant-la entre les teves amistats.

Podriem dir que fa vida conventual la més gran de les germanes, des de que va quedar sola. Es troba a faltar per la Rambla. Sort que de tant en tant la vé a veure el seu estimat fins que un bon dia la veurem desaparèixer pel caminet de les noces de l'amor, del braç del seu Ismael...

Moreneta gentil L. R. A.: Quan el teu record no servia més que per a donar-me turment, els meus ulls, en passar tu—gràcil donzella—cullien la visió d'un aire suau i ben rimat, de pas de dansa; aleshores, eres per mi l'evocació d'aquella que Gustau A. Bécquer diu, que «cullint flors i cantant, passa...

Concepció, aguantava la paret mestre d'una casa de tres pisos. El seu enamorat i empleiat provincial per més senyes, galant li parlava animadament; en passar nosaltres pel seu davant se'ns escapà un esternut.

Jesús! féu amatent la gentil bruna.

—Què vols noia?—preguntà ell tot extranyat.

La Llanterna

RECORDEU-HO SEMPRE !!

Si voleu medicines preparades exclusivament amb productes d'origen, els millors del món.

Farmàcia Ribas

CENTRE D'ESPECÍFICS

Plaça de les Castanyes

Telèfon 144

«Carlitus», el simpàtic arrenca-queixals de la nostra ciutat, passa actualment una lluita interna de caràcter cardíac que el té molt preocupat.

Ell, ja procura distreure's fent excursions per les blanques muntanyes de La Molina, però res no hi val, i el dilema el turmenta no deixant-lo espaiar amb tranquil·litat.

La setmana passada, en un dels comptats moments que es veié lliure d'aquesta preocupació, arrencà—no un queixal—el full del calendari de casa seva i al darrera llegí un vers que començava així:

Es, a veces, Amor profunda hoguera a veces hielo deslumbrante y frio, a veces nube de ardoroso estío a veces flor de hermosa primavera...

I és que quan un home té un dilema...

Una de les més simpàtiques ramblistes amb què contem, és una que porta un rizo pel qual tots la coneixem.

Com una flor de mil flaires exquisides, té sempre al seu entorn un vol de «borinots» de la primera volada que fan molts equilibris per tal d'arrencar un somriure d'aquella boqueta graciosa i gentil. Sabem que fins n'hi ha un que ha començat a fer un vers que qualsevol dia li tirarà entre cap i coll i que comença d'aquesta manera:

Minyoneta, minyoneta
vés en compte amb el mirà
en passar-me a la voreta'
perquè em fas enrojolà.

No sabem quin acabament tindrà, però, sabent aquest començament, no trobariem gens estrany que ella li contestés:

Minyonet, bon minyonet,
vés en compte amb el parlà,
pensa que si fas el ximplet
la mamà et castigarà

Nena, ja ets de la Protectora de l'Ensenyança Catalana?

Busquets, el simpàtic barceloní que aviat «nacionalitzarem» a Girona, com més va més catòlic se'ns torna, tot el dia el veureu pels volts de les «Iglesies».

La Joaneta bruna—de cabell i vestit—és una de les més simpàtiques i espavilades ramblistes.

Vegeu, sinó.

Quan cal comprar un pe-

riòdic que li interessa, espera anar acompanyada d'un jove i s'atura al quiosc tafanejant les revistes penjades; aleshores, naturalment, el jove per galanteria adquireix la revista i la hi regala.

Ai, Joaneta Ridaura, que n'ets de trapella !!

Vés en compte, però, que últimament t'hem vist amb un rizo que t'escau molt i aleshores s'haurà acabat tota aquesta colla de galantejadors.

CASA
Oriol Carbó
Quatre Cantons
GIRONA

CAMISERIA
SOMBRERERIA
CONFECIONS

Nova secció de sastreria a mida, a càrrec del sastre senyor CIURANA

Conversa tinguda al Cine Gran-Via, diumenge a la tarda, per dues nenes de les quals no sabem el nom i si el sabéssim potser tampoc no el diríem:

—Mira quin petó més ben fet! M'agrada molt aquest xicot.

—Qui pogués ésser ella !

Apa nois, què feu parats havent-hi tantes xicotes que us esperen! Una vegada més haguérem de renegar de la dona que teniem al nostre costat i que ens privava de proposar a les nenes de referència la utilització dels nostres humils i desinteressats serveis.

La deliciosa blonda Ascània, és molt aficionada a les cartes...entenem-nos, però; volem dir a les cartes que rep periòdicament i que vénen de lluny, lluny... de tan lluny com vola el seu pensament, quan en el curs d'una conversa se us queda abstreta.

Coses de la Setmana Santa

Enguany, els dies sants, s'han vist deslluïts pel mal temps.

Sembla que fins la natura s'ha tornat laica i fa la guitza als fidels que per aquests dies treuen els drapets millors a passejar, seguint els monuments de les esglésies.

Malgrat tot però, encara s'ha vist alguna «pinta» acompanyada de la corresponent corona angelical que ha fet rodar el cap a més d'un infeliç mortal.

Esperarem l'any vinent i que el bon temps ens acompanyi.

Ens ha visitat una nombrosa comissió de «manaies», pregant-nos ens fem ressò de la seva més enèrgica protesta per l'acord de les confraries en suprimir les processons, que els priva d'exercir la seva honrada professió, agreujant a l'ensem la crisi de treball.

Ens diuen també, que tenien el projecte de fer una manifes-

tació pública, abillats «ad hoc» però com que no hauria pogut ésser pacífica, doncs haurien hagut de fer-la armats, —perquè un «manaia» sense llança, és com un sopar de duro sense sopar—han decidit de fer-la d'aquesta manera no dubtant que per un altre any, es tindrà en compte.

També ens ha visitat una comissió de taberners i amos de Bar, exposant-nos els perjudicis que els ha causat les supresions.

Traspassem la queixa a qui correspongui.

Durant tota aquesta setmana els Masons, Franc-Masons i Set-Masons gironins s'han fet repicar davant l'esplendidesa de les funcions religioses que s'han celebrat en la intimitat dels temples, en canvi, els catòlics, repicaren de valent el disabte de glòria a les 10 del matí quedant demostrat una vegada més, que en aquest món, això del repicament va a torna jornals.

El senyor Narcís, divaga

—Ai, senyora Mònica! veu el que té no deixar fer processons? Més de mitja dotzena d'adroguers i confiters hauran sortit perjudicats en no poder vendre caramels.

—Què vol fer-hi filla, en canvi, més d'un miler de ciutadans tenen un duro a la butxaca, que no tindrien.

—Es allò que es diu: Déu tanca una porta però n'obra una altra.

Aquell «pas» que tant enrenou mogué l'any passat que si «El petó de Judes» que «Jesús quan l'açoten» etc. etc. enguany s'ha tingut de quedar a caseta.

Els que tenen un bon gust artístic s'han estalviat uns moments desagradables i els que tenen por que si es mulla es despinti; unes hores d'angoixa.

Hispano-Olivetti

Màquina d'escriure nacional

Sucursal a GIRONA: Plaça de la República - Telefon 320

Demaneu detalls del nou model

És insuperable!

La nota lamentable en els sermons d'aquesta setmana, l'han donada els advocats al fer el sermó en castellà.

Què hi diuen els advocats catalanistes?

El senyor Bisbe... no, avui no en parlarem del senyor Bisbe. Si comprovem algunes coses que ens han explicat, en parlarem en el número vinent.

FRA-PERE

Farmàcia

J. VALLÈS ROCA

Fòrmules amb productes garantits de primera qualitat

Específics de tota mena

Carme, 10 GIRONA

Durant la Dictadura

El canvi de l'hora

Una de les vegades que passà per la nostra ciutat el General Barrera acompanyat de la «camarilla» que sempre el voltava, les autoritats de Girona li donàren un banquet. Era pel mes d'abril, l'endemà del dia que s'havia canviat l'hora, per disposició oficial.

A les acaballes del dinar, vingué la xaranga dels consabuts brindis, i en Bassols acostant-se a l'orella del General li digué: *Ahora, mi General, quasi, quasi, que habléis vos.*

A l'efecte s'aixecà el Barrera, i en mig de la «arenga» que gairebé sempre era la mateixa, digué:

—... y entonces, ah!!! entonces!!; nuestro pais será un Edén, ora porqué la realidad se imponga, ora porqué las circunstancias lo exijan, ora porqué el deber mande, ora...»

El General Despujol, donant un cop de colze al Bassols, li digué:

—Usted, que está a su lado, dígame lo del cambio de hora...»